Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

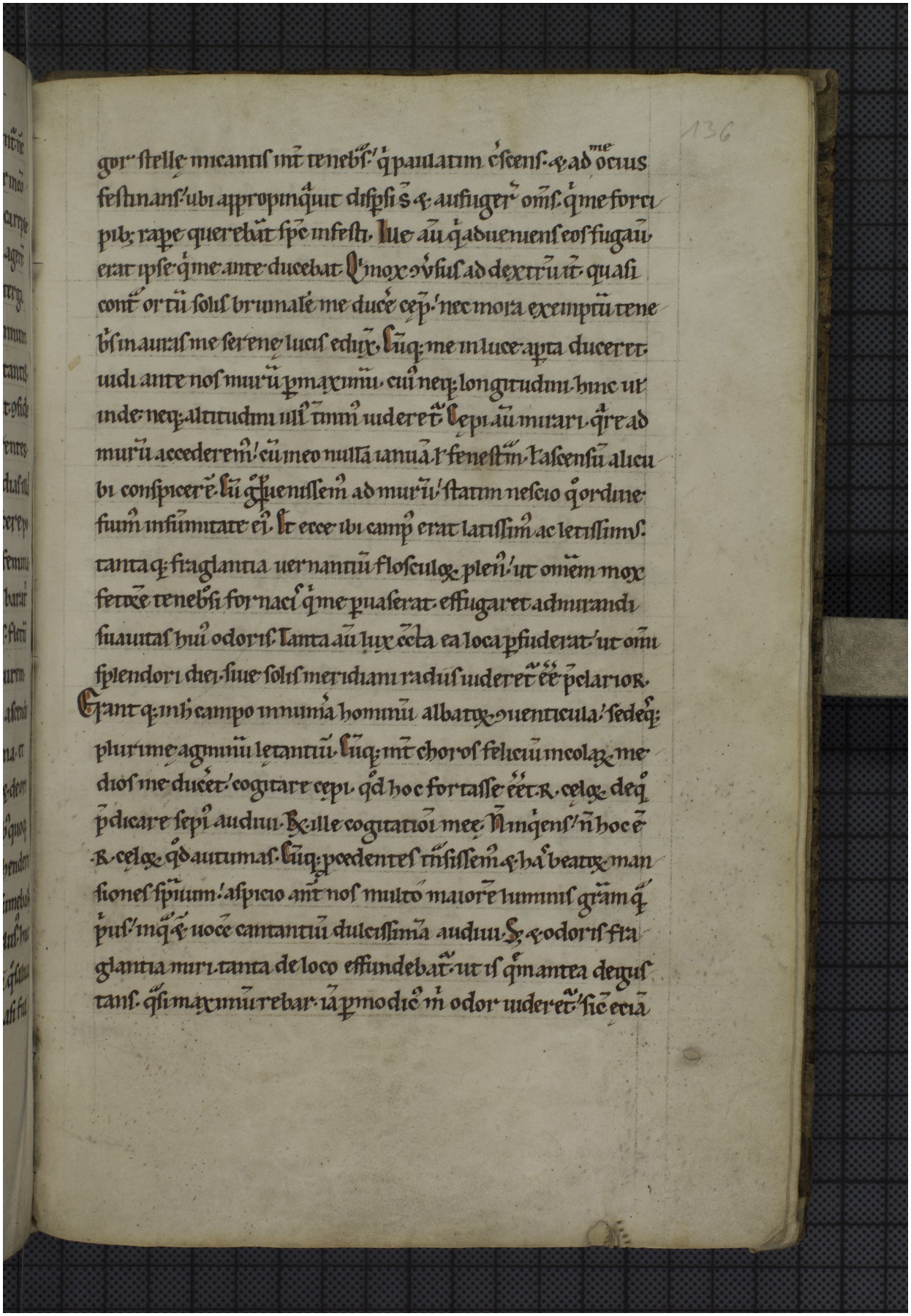

136

gor stellę micantis int tenebs q paulatim escens. et ad me ocius festinans ubi appropinquit dispsis et aufugere omis q me forci pibus rapere querebat spe infesti. Iue au q aduenuens eos fugauerat ipse q me ante ducebat. Q mox ovsus ad dextrum ut quasi contra ortu solis brumale me duce cep. nec mora exemptu tenebs in auras me serene lucis ecux. Cuq me in luce apta duceret uidi ante nos murum pmaximu. cui neq longitudini hinc uel inde neq altitudini ullu timu uideret. Cepi au murari q re ad murum accederem. cum meo nulla ianua r fenestm r ascensu alicubi conspicere. Cu q pueniissem ad murum statim nescio q ordine suum in summitate ei. Et ecce ibi camp erat latissim ac letissimus. tanta q fragrantia uernantu flosculę plen. ut omem mox fetre tenebsi fornaci q me puaserat effugaret admirandi suauitas hui odoris. Tanta au lux ecta ea loca pfuderat ut omni splendori diei siue solis meridiani radius uideret ee pclarior. Grant q in h campo innuma hominu albatę ouenticula sedeq plurime agminu letantiu. Cuq int choros feliciu incolę medios me ducet cogitare cepi. qd hoc fortasse eet R. celę deq pdicare sepi audiui. Ex ille cogitatoi mee. Nnq ens n hoc e R. celę. qd autumas. Cuq pcedentes tnsissem et ha beatę mansiones spiuum aspicio ant nos multo maiore luminis gram q puis inq et uoce cantantiu dulcissima audiui. Et odoris fragrantia muri tanta de loco effundebat ut is qm antea degustans. qsi maximu rebar. ia pmo die m odor uideret sic ecia